

✿ DE STER. ✿

Half-Maandelijksch Tijdschrift van de Heiligen
der Laatste Dagen.

(OPGERICHT IN 1896.)

Want Mijn volk heeft twee boosheden gedaan: Mij, den springader des levenden waters, hebben zij verlaten, om zichzelven bakken uit te houwen, gebrokene bakken, die geen water houden.

JEREMIA 2 : 13.

No. 11.

1 Juni 1911.

16de Jaargang.

GETUIGENISSEN VAN HET EVANGELIE,

door Ouderling J. M. S., Redacteur van „DESERET NEWS”.

(Vervolg van bladz. 148.)

Ziek? — Waarom genas de groote Apostel hem niet, in plaats van hem ziek te verlaten? Als de Apostelen zulke wonderdoeners waren geweest, als de hedendaagsche sportmensen hen gelieven voor te stellen, eene gebeurtenis van dezen aard zoude dan onmogelijk zijn geweest. — Dit is echter niet het eenige geval waarvan ons beschreven staat. Timotheüs, een van Paulus' eigen bekeerlingen en zijn zendingsvriend, iemand, waarvan altoos gesproken is geworden in termen van de hoogste waarde; een edel voorbeeld van voortreffelijke gaven en genade in een persoon zoo jong nog in jaren! Deze bijzondere gunsteling van den Apostel was ziek, en in zijnen brief daarover vermaande Paulus hem, om voorzichtig te wezen ten opzichte van zijne gezondheid: „Drink niet langer water alleen, maar gebruik een weinig wijns, om uwe maag en uwe menigvuldige zwakheden.” — (I Tim. 5 : 23.)

Laat hen, — welke het aantal voorgekomen wonderen ten tijde der eerste Christenkerken overschatten, — deze aanhaling wel overwegen, en zij zullen hunne fout ten opzichte daarvan ontdekken. Hier was een voornaam man in de Kerk, zelven groote geestelijke gaven bezittende, bij voortduring lijdende aan „zwakheden”. Hier is ook de „groote Apostel der Heidenen”, wiens macht immer verheven was, en hij geeft als raad te kennen aan den evengenoemden voortreffelijken man, om . . . een klein geneesmiddel te gebruiken. Waarom beloofde hij hem niet een wonder? Waarom niet? — Dat weten wij niet, maar, wat wij wèl weten is, dat wonderen door God nimmer werden rondgestrooid als „kersepitten in menigte”.

Iedereen, die de wonderen van onzen Heer en Zijne Apostelen wil betrachten, zal zien, dat deze altoos werden volbracht om de glorie van God aan het licht te doen treden, en eene les bevatten, noodzakelijk, en voor eèn bepaald doel bestemd. Ofschoon weliswaar sommige personen dit ten voordeele strekte, was dat toch nimmer het uitsluitend eenige doel. Christus b.v. genas door een enkele aanraking iemand, door de wet onrein verklaard, en wien de Joden niet wilden aanroeren.

Hij toonde door Zijne wonderen, dat Hij de Heer is over ziekte en booze geesten zoowel als over alle zaken van lichamelijken aard, ja zelfs over de wilde dieren, — opdat vertrouwen in Hem zoude worden gekoesterd in alle dingen. We zien hem zonden vergevende, gebeden beantwoordende in directen zin (Matth. 9: 20—22), — door bemiddelling (23—26), — meer dan één op 't zelfde oogenblik (27—31) en zelfs op onuitgesproken wijze (32, 33). Dezelfde kenmerkende eigenschappen kunnen worden waargenomen bij de wonderen der Apostelen,

Ze werden nimmer volbracht voor zelfzuchtig voordeel, noch werden ze gegeven ter bevrediging der nieuwsgierigheid, en eveneens nimmer om tot vertooning te dienen. De Schriften verklaren dat de gaven om wonderen te doen, alsmede profetie, waren gegeven om de waarheid van het Evangelie te bevestigen, om de spoedige verspreiding ervan te bevorderen, en om de kerken te stichten.

Zulke wonderen alsdan zijn van God, en mogen worden gerekend als bewijzen van de waarachtigheid dier openbaringen, welke zij ten doel hebben te voorschijn te doen treden.

Aan twee onderscheidene zaken nu hebben wij bij ons onderzoek onze bepaalde aandacht te wijden, en wel: volgden wonderwerkende openbaringen de boodschap van Joseph den Profeet, en zoo ja, waren deze wonderwerkende krachten van zulken aard, dat ze de gevolgtrekking rechtvaardigden, dat hij in 't bezit was van macht van God? — Laat ons zien:

In het jaar 1830 verklaarde de Heer door Zijnen Profeet „En het zal geschieden, dat er een groot werk in het land zalgedaan worden, zelfs onder de Heidenen, want hunne dwaasheid en hunne gruwelen zullen in de oogen van al het volk geopenbaard worden; want Ik ben God, en Mijn arm is niet verkort, en Ik zal mirakelen, teekenen en wonderen toonen, aan al diegenen welke in Mijnen naam gelooven.

En al wie in Mijnen naam in geloof zullen vragen, die zullen duivelen uitwerpen; de zieken zullen zij genezen, zij zullen de blinden hun gezicht doen ontvangen, en de dooven doen hooren, de stommen doen spreken, en de lammen doen wandelen; En de tijd komt spoedig dat groote dingen aan de kinderen der menschen

zullen getoond worden". (Leer en Verb. 35 : 7—10.) Hier hebben we eene belofte zóó klaar, dat het onmogelijk is er eene fout in te ontdekken, dat n. l. wonderen de boodschap van onzen Profheet zouden vergezellen; en deze belofte is niet alleen hier uitgesproken, maar eveneens op andere tijden herhaald. Maar werd deze belofte ook gehouden? Zijn werkelijk deze „grootte dingen" getoond geworden aan de kinderen der menschen? Of is de verwachting dienaangaande, gebleken valsch te zijn?

Hoe zoude dit kunnen!? 't Was eene der beloften, het aller-eerst gegeven. Als we ons te binnen brengen hoe snel de Kerk zich heeft ontwikkeld in deze eerste tijden, dan is geen andere gevolgtrekking mogelijk, dan dat n. l. deze belofte letterlijk was gehouden. 't Menschdom in 't algemeen is niet zóó dwaas, iemand te volgen, welke „grootte dingen" beloofde, en deze belofte nimmer nakwam. Deze les hebben „de dienaren des woords" der wereld wel geleerd, van daar dan ook, dat ze wisselijk zich onthouden om „grootte dingen" te beloven, vóór allicht in het duizendjarig rijk. 't Is altoos gemakkelijk een toekomst te hebben om naar te verwijzen, tijdens tegenwoordige schaarschheid. Hier echter is iemand welke in tegenstelling met de meeste wereld-geestelijken, in den naam des Heeren verklaart, dat de tijd voor de openbaringen van „grootte dingen" nu gekomen is. Duizenden hoorden dit en geloofden; op zich zelf reeds een zeker bewijs, dat de „grootte dingen" alreeds *waren* getoond. De zieken werden gezond gemaakt, de blinden ontvingen hun gezicht, de dooven hoorden, de stommen spraken en de lammen wandelden.

Ten tijde des Profeten zelve was het over 't algemeen als een erkend feit aangenomen, ook zelfs onder zijne vijanden, dat hij grootte wonderen volbracht. Wij herinneren ons een romantisch verhaal uit dien tijd, waarin Joseph Smith wordt voorgesteld als iemand, welke een gestorven dame deed opstaan. 't Spreekt natuurlijk, dat de schrijver van dit verhaal het verklaart als „humbug" en de schijnbare dood toeschrijft aan het gebruik van een dosis morphine of iets dergelijks. Anderen weer schreven het werk van den profheet toe aan magnetisme. Joseph Smith, — zoo zeide men — kende de wonderen van het magnetisme, en wist hoe hij ze — hem ten voordeele — moest aanwenden.

Deze pogingen van 's vijands zijde, om zijne wonderen te verklaren of er een verslag van te geven, zijn een bewijs zóó zeker als iemand maar kan verlangen, dat hij inderdaad deze „grootte dingen" deed zien, welke waren geprofeteerd, om getoond te worden in den naam des Heeren. Was er niets geweest, de vijanden als gezegd, zouden niets hebben gehad om verslag van te geven, al was het dan ook een valsch verslag.

„Hij deed het door het magnetisme”, — de hedendaagsche uitdrukking voor: „Hij deed het door Beëlzebub”.

Was Joseph een bedrieger geweest, hoe gemakkelijk had het hier aan 't licht kunnen worden gebracht. Hij beloofde dat de zieken zouden genezen door geloof. Geene pogingen zijn ooit aangewend geworden om te bewijzen dat die belofte niet gehouden is; — alleen is beweerd dat hij het hield door middel van magnetisme. Zijne vijanden, wel wetende, dat dergelijk werk de getuigenis des profeten volgde, werkten alleen voor datgene wat niet verklaard kon worden langs gebruikelijken weg.

Om tot voorbeeld te strekken, hoe algemeen de tegenstanders geloofden in Josephs macht, moge het volgende welbekende voorval dienen: Iemand kwam eens tot den Profet, en vroeg hem eens een wonder te laten zien. Het was niet des Profeten manier van doen om publieke schouwspelen te maken van deze dingen, vandaar dat hij positief weigerde. De man echter werd brutaal en ruw en sprak spottenderwijze van 's Heeren werk. Ten laatste begon de Profet te spreken met een stem, welke de geheele ziel doordrong van den wonder-zoekenden bezoeker en zeide: „U wenscht een wonder niet waar? — Zeg mij, wat verlangt ge? Wilt ge blind worden, of doof, of stom? In den naam van den Heere God, ik zeg u, u zal alzoo geschieden!” Op het hooren hiervan echter, vlood hij zoo hard hij kon uit de tegenwoordigheid van Joseph den Profet.

Welnu, waarom hield deze man geen stand en onderwierp zich aan die proef? Joseph beloofde hem een wonder. Waarom wachtte hij niet om het te verkrijgen? — Enkel omreden dat hij niet durfde. Vertrouwd zijnde met velen van hen, welke Joseph Smith kenden, was hij zich te wel bewust van de macht van God door den profet. Zijne vijanden zelve derhalve zijn zodoende getuigende van het feit, dat wonderen den profet vergezelden.

Orson Pratt in zijne werken maakt gewag van vele wonderbare genezingen. Niet enkel echter zijn wij uitsluitend aangewezen op getuigenissen van reeds overleden personen. Daar zijn nog steeds mannen en vrouwen, levende in Utah en ook in andere plaatsen, welke persoonlijk met den Profet bekend waren, en gaarne getuigen willen van de groote werken door den Profet volbracht, welke zij, gezien hebben met eigene oogen en gehoord hebben met eigene ooren. Meer nog dan dat; — groote werken vinden nog heden plaats! Te ontkennen derhalve, dat wonderwerkende openbaringen de boodschap des Profeten volgden is — feiten ontkennen!

Deze wonderen nu zullen, — zelfs bij het nauwkeurigst onderzoek — bevonden worden wonderen te zijn van denzelfden aard

als de onvervalschte wonderen der Schriften. Hun uitgangspunt en bedoeling is de glorie van God, en ze zijn altijd toegekend aan Hem alleen, en nimmer aan de macht van eenig mensch. Alsmede zijn ze nooit volbracht geworden om eenig mensch, wie dan ook, — te verheerlijken. Ook werden ze enkel gegeven tot eene bevestiging voor het geloof, en nooit om het geloof zelve voort te brengen.

Dit zijn zeer voorname en leeringrijke punten. — Waar de wonderen der Catholieke Kerk enkel dwazen onzin is, of ten voordeele strekken van sommige beruchte valsche leerstellingen, ten doel hebbende proselieten te winnen, of op andere wijze hunnen valschen oorsprong betoonen, daar dragen de openbaringen, de Kerk van Christus volgende, geen enkele dezer kenmerken. Hun oorsprong is Goddelijk, en zij dragen de Goddelijke kenmerken in zichzelf. Evenals Gods werk in de natuur, zoo ook moeten deze wonderen nauwkeurig worden bestudeerd, om ze in al hun schoonheid te verstaan. De onverschillige gaat ze voorbij, zonder ze op te merken. Er is niets in, wat doet denken aan een „schouwspel”. Dit echter strekt ten bewijze van hun waren goddelijken oorsprong. 't Menschdom aan zichzelf overgelaten, werkt altoos op uiterlijk vertoon, terwijl Godes wegen daarentegen in de diepte zijn.

Ik heb voor oogen gesteld, dat ware wonderen ten bewijze strekken van de Goddelijkheid eener zending. Wij hebben bewezen dat zulke wonderen de boodschap van den profeet Joseph vergezelden. De conclusie is derhalve deze: Hij was een man van God gezonden, en zijne boodschap kwam van boven. Toegepast op het Christendom, niemand zal de juistheid dezer conclusie betwijfelen, wanneer althans geloofd wordt in wonderen, maar waar deze voorafgaande stelling wordt toegestemd, en de gevolgtrekking aangenomen in betrekking tot het Christendom, wat een ontzettende bedorvenheid van verstand moet daar zijn in hem welke ontkennen kan, beiden, zowel de beloften als de gevolgtrekkingen, wanneer deze regel is toegepast om de beweringen van den profeet Joseph te toetsen. Neen, om bestaanbaar te kunnen zijn, moeten we, of beiden aannemen, of beiden verwerpen. Een derde geval wordt door ons niet gezien.

EEN DIENSTKNECHT DES HEEREN IN ZIJN ARBEIDSVELD OVERLEDEN.

Wij vervullen hierbij den treurigen plicht om onze lezers mededeeling te doen van 't overlijden van Ouderling Lester J. Cannon. Geboren den 4 Juli 1888 te Salt-Lake-City werd hij in 1909 op 21 jarigen leeftijd op zending geroepen, en kwam den 4 Augustus van dat jaar te Rotterdam aan, alwaar hem de Luik-

sche Conferentie als arbeidsveld werd aangewezen. Tijdens Ouderling Cannon te Brussel was ter bijwoning der laatste Conferentie werd hij op den 9 Mei een weinig ongesteld, maar keerde niet-tegenstaande dat, daags daarna, zich een weinig beter gevoelende, toch naar zijn arbeidsveld in Lille (Rijsel) Frankrijk terug. Zaterdag daarop werd zijn toestand echter verergerd, en nadat hij Maandag was geopereerd — hij was n.l. lijdende aan eene ingewandsziekte — overleed hij Dinsdag den 16 Mei, 's middags om kwart voor twee.

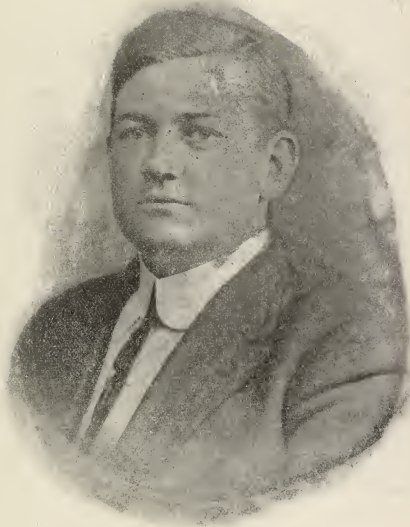
President Thatcher, welke in zijne laatste oogenblikken bij hem was, verhaalde dat zijn afsterven kalm was en rustig, en tot kort voor zijnen dood verkeerde hij nog in 't volle bewustzijn van zijne geestvermogens.

Is het treurig voor allen, die broeder Cannon kenden en liefhadden, en ieder die hem kende had hem lief, ten diepste smartelijk treft natuurlijk dit bericht zijne dierbaren in Amerika. Een groote troost echter zal het hen schenken, dat hij heenging en sneuvelde als 't ware op het veld van eer, en ten einde toe een ijverig en volstanding werker was in s' Heeren wijngaard.

Een ieder, zoo zeiden wij, die hem kende had hem lief. Zijn edel zachtaardig karakter gaf daartoe de aanleiding. Altijd ijverig en werkzaam, was hij vriendelijk en goed voor ieder die met hem in aanraking kwam, en toen Pres. Thatcher den laatsten nacht van zijn leven wakende met hem doorbracht, vertelde hij van een droom, dien gij had gehad, dat n.l. „Pres Thatcher tot hem was gekomen en hem zijn ontslag had gegeven, hem zeggende dat de Heer met zijn werk alhier voldaan was, en dat hij — Pres. Thatcher — hem eervol ontsloeg van zijne zending. Het werk in zijne zending toch was van evenveel waarde gebleken als dat van andere Zendingen, welke 2½ jaar hier waren geweest.”

De Heer die hem riep, zoo jong nog in jaren, heeft hem overgeplaatst naar een ander zendingsveld, om misschien daar zijn ijver en zijne talenten in meer volmaakt vorm te besteden, om ook daar mede te helpen aan het groote werk der laatste dagen, wat zich eveneens uitstrekt over het ontzaglijke veld van hen die reeds zijn heengegaan, en nog het Evangelie van den Zoon der liefde moeten hooren. Wenschen wij zijne vele vrienden en nabestaanden een gelukkig wederzien van hem die hen vooring naar de gewesten der toekomst.

Het lijk van Ouderling Cannon is op 21 Mei verscheept naar Amerika met het stoomschip „Pres. Grant” van uit Boulogne te Frankrijk. Ouderling D. H. Cannon, president der Arnhemsche Conferentie en neef van den overledene, is mede gegaan om het lijk te vergezellen.

LESTER J. CANNON.

STEMMEN UIT UTAH.

Wij ontvingen een schrijven van Broeder C. N. Willemsen, woonachtig in Shelley Idaho, welke zijne blijdschap uitdrukt dat hij met zijne familie de laatste Conferentie, in Salt-Lake-City zijnde, het voorrecht had door den tempel des Heeren te mogen gaan. Hij schrijft:

„O, wij kunnen onze blijdschap niet uitdrukken! Het is een van de grootste zegeningen, welke men kan ontvangen. Wij raden ieder aan om een goed leven te leiden, want dat is voor ons allen een eerste vereischte. Het zijn valsche berichten, dat de Mormonen het veelvoudig huwelijk leeren, want wij beloven voor den Heer, zulks niet te doen. Het werk des Heeren is zoo schoon, dat het in een brief niet is uit te drukken. Wanneer de Heiligen der Laatste Dagen een rein leven leiden, dan alleen onderhouden zij de geboden des Heeren en van hunne Kerk.

Ik wenschte dat mijne stem juist in deze opzichten nog mocht klinken in mijn vaderland, dat n.l. geen enkele zendeling jonge meisjes medetroont naar Utah, zooals zoovele valsche berichten ook thans weder rondstrooien. Onze getuigenis van Gods werk is door ons verblijf in Utah en Salt-Lake, tijdens de Conferentie aldaar, ten zeerste versterkt. Wij weten beter dan ooit te voren, dat ons Evangelie de eenige weg tot zaligheid is, en gaan wij andere wegen bewandelen dan de Heer heeft geopenbaard, dan ligt dat aan ons zelve en zelve zullen wij de gevolgen daarvan moeten dragen. Dikwijls nog spreken wij teruggekeerde zendingen, en hun aller hart is met blijdschap vervuld over het werk wat door hen is volbracht geworden. Gaarne wenschte ik, dat mijne vooruitzichten zoo waren, dat ik nogmaals in de gelegenheid mocht worden gesteld om wederom een zending te kunnen vervullen.

Wij bidden en hopen, dat nog velen mogen worden toegebracht tot de kudde des Heeren, en dat eveneens het werk der Ster gezegend mag zijn voor dat doel.”

VERPLAATST.

Ouderling H. Hulshoff is van de Luiksche naar de Amsterdamsche en Ouderling Jay B. Castleton van de Amsterdamsche naar de Rotterdamsche Conferentie verplaatst.

Ouderling J. W. De Brij is van de Rotterdamsche naar de Luiksche Conferentie verplaatst.

DE S T E R.

Nederlandsch Orgaan van de Heiligen der Laatste Dagen.

Redactie:
B. G. THATCHER.

Assistent:
B. TIEMERSMA

SCHATTEN.

Vergadert u geene schatten op de aarde, waar ze de mot en de roest verderft, en waar de dieven doorgraven en stelen; maar vergadert u schatten in den Hemel, waar ze noch mot noch roest verderft, en waar de dieven niet doorgraven noch stelen; *want waar uw schat is, daar zal ook uw hart zijn.*

Zoo luidde het woord van den Zoon Gods voor ruim negentienhonderd jaren tot Zijne hoorders, toen Hij op den berg geklommen was, en de scharen aan Zijne voeten waren gezeten.

De geheele rede, daar uitgesproken, vinden wij het duidelijkst weergegeven door Mattheüs in de hoofdstukken 5, 6 en 7, en zonder twijfel is wel het bovenaangehaalde eener der voornaamste uitspraken daar gedaan. Het valt zoo geheel samen met heel de verschijning van den nederigen Vorst. Met Hem, die ofschoon de Schepper van alle dingen, alle aardsche praal en pracht nietig genoeg achtte, om voort te komen in het eenvoudige kleed van den werkman, en ofschoon de meest wijze levenslessen Zijnen mond ontvloden, toch van alle aardsche schatten zoodanig was ontsloten, dat Hij „niets had waar Hij het hoofd terneder kon leggen.” Onder de schamelste omstandigheden kwam Hij ter wereld, en als eenvoudig handwerksgezel werd Hij door Zijne van aardsche schatten ontbloote ouders opgevoed, tot Hij den mannelijken leeftijd bereikt hebbende, Zich Zijne roeping bewust ging wijden aan de „dingen Zijns Vaders”.

En op heel dien levensweg bezat ons Groote Voorbeeld niets wat tot aardsche schatten in betrekking stond. Toen Hij Zijn zegevierenden intocht in Jeruzalem deed, was het eene ezelin waarop Hij reed. Toen Hij gestorven was en Zijn lichaam gelegd werd in het graf eens rijken, viel deze gebeurtenis zoo geheel buiten de algemeene lijn, dat dit reeds voor eeuwen her door profeten was voorspeld.

En waarom leerde de Heer hen die naar Zijne stem kwamen luisteren, om zich geene schatten op de aarde te trachten te vergaderen? Omdat deze schatten vergankelijk zijn voorzeker in de eerste plaats. Immers al hetgene wij ons in dit leven eigen kunnen maken, 't zij huizen of geld of goed of akkers of wat dan

ook, 't zal bij den dood moeten worden gelaten waar wij het vonden, en 't korte bezit wat wij er hier van hebben kunnen genieten, zal blijken niet te kunnen opwegen tegen de moeite en lasten, welke het verzamelen er van ons heeft gekost. En niet nog dat alleen was de reden waarom de Heer het noodig vond Zijne hoorders daaromtrent te waarschuwen, neen, ook zag Hij dat wanneer men begon schatten te verzamelen dat dit een doodenden invloed op de meer edele indrukken van het karakter zoude uitoefenen, want terecht merkte Hij op: Waar uw schat is, daar zal ook uw hart zijn. Hebben wij niet vele malen ons hart gesteld op de schatten door ons verzameld? Gevoelen wij niet bij het vergaderen daarvan, dat het „meer” nooit vervuld wordt. Immers ja, en 't sluit als 't ware onze harten om indrukken van beteren en reineren aard te ontvangen. En toch, hoe weinig beteekenen onze verzamelde goederen. Al was het de geheele wereld, welke wij zouden winnen, afgezien nog van wat Paulus daaromtrent zegt, dat n.l. al zouden wij de geheele wereld winnen, en schade lijden aan onze ziel, dat ons dit geen baat zoude geven. Maar afgezien nog daarvan, wat gaan wij trotsch op onze middelen? Weten we niet, dat zelfs het grootste en rijkste kapitaal, ooit verzameld in goederen of landerijen, op eene wereldkaart nog niet eens is weer te vinden? Neemt eens eene globe en zie eens goed waar Nederland ligt. Ter nauwernood is het aan te duiden, zóó klein is het. Hadden we nu heel Neêrland gewonnen, onze bezitting zoude nog zoo klein zijn, dat ze bijna niet opgemerkt konde worden. En, schuilt het geluk in het bezitten van vele goederen? — Neen, ook dat niet! willen we zoeken naar diegene welke de grootste schatten in hun bezit hebben, die ooit op aarde verkregen kunnen worden, n.l. tevredenheid des harten, wij hebben dan onze schreden niet te richten naar de paleizen der rijken, maar veeleer woont deze gave in de hut of schamele woning van den arme.

„Verzamelt u” — zegt de Heer — „schatten in den Hemel, waar ze noch mot noch roest verderft, en waar de dieven niet doorgraven noch stelen;” — vergadert u ze aldaar, en doe dit door de gaven van gezonde levensopvatting rondom u te werpen. Hebt lief, zoolang ge lieven kunt, want iedere daad van liefde zonder zelfzucht hier gedaan, zal zijne vruchten afwerpen voor de tijden die te komen staan, en in de eeuwigheden der toekomst zullen zij blinken, die door reine ingevingen gedreven niet hunne harten hebben gezet op het vergankelijk slijk der aarde, maar die hunne blikken richtten naar het innerlijke, en den schat des hemels verkozen, gekweekt door de ware beoefening der Goddelijke deugden, boven de naar beneden voerende zucht om schatten

dezer wereld te verzamelen. De uitingen des harten zullen gaan dáár waar onze schat wordt gevonden, en is de schat gelegen in het aardsche, aardsch zal het harte zijn, maar is daarentegen de schat te zoeken in de lijn van Christus reine voorschriften, waarvan het eindpunt is te zoeken in de zalige oorden van het groote hiernamaals, dan zal ook daar het hart zijn, want: „Waar uw schat is, daar zal ook uw hart zijn”.

DOOD VAN TIMOTY METZ.

Misschien zullen enkele onzer oude leden zich nog President Metz herinneren, welke van 1890 tot 1892 over de zending hier in Holland presideerde. Ouderling Metz is overleden te Mesa Arizona, en wij nemen het bericht van zijn dood over uit „Deseret News”, welke schrijft als volgt:

„Mesa heeft juist te rusten gelegd een harer pioniers n.l. Timoty Metz. Broeder Metz werd geboren den 4 December 1828, te Vlissingen in Holland. In het jaar 1856 huwde hij in zijn vaderland met Adriana Hak. Uit dit huwelijk werd één zoon geboren. Spoedig na de geboorte van hun kind, emigreerden ze naar Brooklyn-New-York, alwaar de moeder overleed bij afwezigheid harer echtgenoot, welke te dien tijde zeevarende was. Vier jaren later keerde Metz terug naar Nederland, alwaar hij ontmoette Lydia Huisman, van Rotterdam, welke hij later huwde. Bij zijn tweede echtgenoot verkreeg hij zes kinderen, waarvan nog vier in leven zijn. Br. Metz werd gedoopt door Paul Schetler te Rotterdam, in Juni 1863. Hij emigreerde opnieuw naar Amerika in Mei 1864, en kwam aan te Salt Lake in October van 't zelfde jaar. In 't jaar 1865 vertrok hij naar Morgan County in Utah, alwaar hij vijftien jaren verbleef, en zijn bestaan vond met het drijven van handelszaken. Hij vertrok opnieuw in het jaar 1880 met zijne familie, en vestigde zich thans te Mesa in Arizona, alwaar hij sinds dien tijd woonde, uitgezonderd drie jaren, welke hij doorbracht in Mexico, vandaar terugkeerende in 1888. In 1890 werd hij op zending geroepen naar zijn oude vaderland, vanwaar hij tot zijne familie terugkeerde in 1892. Kortom nadat hij wederom tehuis was, werd hij betrokken in eene meubelzaak. Gedurende de 8 jaren welke hij met zaken doen doordracht, verbrandden zijne eigendommen tot tweemaal toe.

Ouderling Metz was van een sterk karakter en tot zijn dood toe verbleef hij een geloovig aanhanger der Kerk, wier leerstellingen hij omhelsde 48 jaren geleden. Hij stierf, als gezegd, te Mesa Arizona op 17 April 1911, na eene langdurige ziekte, veroorzaakt door een val die zijne heup ontwrichtte, welke val hem invalide maakte tot zijn dood.”

DE PAARL VAN GROOTE WAARDE.

Toen wij onlangs een artikeltje schreven als afscheidswoord aan Ouderling De Brij, hebben we met een enkel woord melding gemaakt van de Paarl van Groote Waarde, dat het namelijk een der vele dingen was geweest van Broeder De Brij om dit Standaardboek der Kerk te vertalen. Wij kunnen onze lezers thans mededeelen, dat de uitgave van het werk gereed is, en de verschillende exemplaren te bekomen zijn, 't zij direct van hier aan het Zendingskantoor, 't zij door bemiddeling van de Zendingen.

Met de uitgave van dit werk nu is de vertaling der Standaard-lectuur onzer kerk in het Hollandsch voltooid, en kunnen onze vier Godswoorden naast elkander prijken. Aangaande den inhoud van het boek „De Paarl van Groote Waarde” wenschen we een klein weinigje te zeggen, om onze Hollandsche leden met inhoud en strekking iets op de hoogte te brengen.

„De Paarl van Groote Waarde” is verdeeld in drie onderscheidene hoofd-afdeelingen, te weten: Het Boek van Mozes hetwelk bevat de visioenen van Mozes, zooals ze aan Joseph Smith in 1830 zijn geopenbaard geworden, terwijl de tweede afdeeling, Het Boek van Abraham genoemd, eene vertaling is van eenige oude verslagen, welke in handen van den Profet kwamen uit de catacomben of grafgewelven van Egypte, zijnde n.l. de geschriften van Abraham, terwijl hij in Egypte was, door hem zelve op papyrus geschreven.

Deze oude verslagen kwamen in handen van den Profet gedurende den zomer van het jaar 1835, door middel van zekeren heer Michaël H. Chandler. Mr. Chandler reizende met nummers van Egypte gaf aan Joseph Smith enkele rollen papyrus, behorende bij de mummies door hem mede gevoerd, en de daarop aanwezige hiërogllyphen werden correct door Joseph Smith vertaald zooals door Mr Chandler in een certificaat werd medege-deeld. Deze mummies werden eenigen tijd later aangekocht door sommigen der Heiligen van Kirtland, waarna Joseph Smith de begonnen vertaling vervolgde en tot de ontdekking kwam hier te doen hebben met eigenhandig geschreven geschiedenissen van Abraham. De leiding van den geest des Heeren om deze waardevolle epistels der oudheid aan de vergetelheid te ontrukken kan duidelijk worden opgemerkt.

Het derde gedeelte van „De Paarl van Groote Waarde” bevat de eigen geschriften van Joseph Smith, alwaar hij een uittreksel geeft uit eene vertaling van een gedeelte van den Bijbel, zijnde n.l. het 24e Hoofdstuk van Mattheus, alsmede een compleet verhaal hoe en op welke wijze door hem de eerste visioenen en

openbaringen zijn ontvangen geworden, en eveneens hoe de gouden platen van het Boek van Mormon in zijn bezit kwamen; dit gedeelte besluitend met een verslag van zijnen doop en verordineering. Achterin zijn nog gevoegd de Artikelen des geloofs.

Tot zoover over den inhoud.

De vertaling, zooals gezegd van Ouderling Wm. De Brij, is met de meeste zorg geschied. Uren en uren zijn besteed geworden om alles zoo getrouwelijk mogelijk overgezet te verkrijgen, en ofschoon de naam van Pres. Thatcher op het titelblad niet voorkomt, zoo dient hier toch te worden gezegd, dat iedere zin en ieder woord ook door hem vóór de uitgave twee, drie keeren is gelezen geworden.

Gedrukt op stevig houtvrij papier en gebonden in zwart linnen stempelband zijn de exemplaren verkrijgbaar gesteld tegen 50 cent per stuk. Ook zijn enkele bandjes in leer besteld, eveneens zwart van kleur, maar wijl dezen in prijs aanmerkelijk hooger zullen komen hebben wij dit voorloopig bij een proef gelaten en kunnen we daarvan vooralsnog de prijs niet bepalen. En voorts hopen we dat voortaan in ieder huisgezin der Heiligen een Paarl van Grootte Waarde aanwezig zal zijn, en dat dit onder 's Heeren zegen mede een bron mag worden om kennis tot zaligheid onder Zijne kinderen te verspreiden,

SOMMIGE CIJFERS IN BETREKKING TOT DE KERKELIJKE STATISTIEK.

President Smith deelde op de 81ste jaarlijksche generale conferentie, gehouden te Salt-Lake-City op den 6 April j.l. aangaande den toestand der Heiligen en de omstandigheden samenhangende met het leven van de leden der Kerk, het volgende mede :

Het aantal gedoopten in de ringen van Zion, alsmede in de onderscheidene zendingsvelden gedurende het jaar 1910 bedroeg 15.902.

Het geboortecijfer in de Kerk gedurende dezelfde periode was 38 per duizend, zijnde het hoogste cijfer in de wereld, voor zoover als na kan worden gegaan uit betrouwbare statistieken.

Het sterfte-cijfer was 9 per 1000, het laagste cijfer daarentegen wat eveneens uit alle gepubliceerde statistieken valt op te merken.

In de Tempels zijn 1360 paren gehuwd in 1910, en 1100 paren bij enkel gewone verbintenissen.

Eén echtscheiding slechts kwam voor op iedere 5000 leden. Het gemiddelde cijfer daaromtrent in de Vereenigde Staten is één echtscheiding op elke 1100 zielen, aantoonende dat bij de Heiligen als volk slechts $\frac{1}{5}$ gedeelte van het gemiddeld aantal echtscheidingen voorkwam.

Op 31 Dec. 1910 waren er 2028 zendelingen werkzaam in de onderscheidene landen der wereld alwaar eene zending wordt onderhouden.

Voor 't onderhouden dier zendingen, alsmede voor 't terugkeeren der zendelingen werd uitgegeven de som van 215.000 dollars of 537.500 gulden. Hierbij is natuurlijk niet begrepen de kapitale som uitgegeven door de persoonlijke verwanten der zendelingen om hen te ondersteunen in hun arbeidsveld. Men weet natuurlijk, dat iedere zendeling persoonlijk zijn onderhoudskosten heeft te bestrijden.

Over de 300.000 dollars werd betaald door de Kerk om hare scholen te onderhouden, terwijl voor 't onderhoud der armen over de 200.000 dollars werd uitgegeven.

De noodzakelijke onkosten gemaakt door de generale autoriteiten in betrekking tot 't administrateeren der onderscheidene zaken waren gevonden uit de opbrengst der rente van vaste goederen, zijnde het eigendom der Kerk, terwijl alle opgebrachte tienden bewaard bleven voor 't bouwen van scholen en vergaderzalen, alsmede voor de uitbreiding van zendingsposten en 't onderhoud der armen.

Op den 31sten December werd uit de rapporten aangetoond, dat er 444 Hoogepriesters, 632 Zeventigers en 3200 Ouderlingen waren, welke niet voorkwamen op de lijsten der georganiseerde quorums van het Priesterschap.

Tot zoover de statistiek.

Pres. Smith zeide verder niets te willen zeggen van de lange lijst van hen, welke niet gerekend konden worden onder diegene welke trouw waren in betrekking tot 't betalen van hun tiende, maar — zoo zei hij — er zijn velen toch welke vol van geloof deze wet eerbiedigen en voor zoover hun deel betreft vrijwillig bijdragen in de kosten, noodig voor het groote werk der Kerk in 't bouwen van vergaderzalen, tempelen en scholen, alsmede voor de zendingen en 't onderhoud der armen.

CONFERENTIE-AANKONDIGING.

De eerstvolgende Amsterdamsche halfjaarlijksche Conferentie zal gehouden worden aldaar op Zondag 11 Juni a.s. Er zullen drie vergaderingen plaats hebben en wel 's morgens 10 uur, 's middags 2 uur en 's avonds 7 uur. De eerste twee vergaderingen worden gehouden in het gewone vergaderlocaal de Wittenstraat 109, terwijl de avondvergadering vermoedelijk zal plaats vinden in 't gebouw „Odeon” Singel 460.

Alle zendelingen, leden en vrienden worden hartelijk uitgenoodigd deze Conferentie bij te wonen.

AANGEKOMEN EN BENOEMING.

11 Mei 1911. — Ouderling Henry L. Ashton uit Salt Lake City is te Rotterdam aangekomen. Hem is de Luiksche Conferentie als arbeidsveld aangewezen.

25 Mei 1911. — Ouderling Cornelius F. Paine is aangesteld om over de Arnhemsche Conferentie te presideeren.

IN ONS EIGEN ZENDINGSVELD.

Bij 't verslag der Luiksche Conferentie, opgenomen in „De Ster” van 15 Mei dient nog te worden opgemerkt, dat, na afloop der vergadering te Brussel op Maandag 9 Mei, er eene priester-vergadering werd gehouden, voor de op de Conferentie aanwezige zendelingen, alwaar rapporten werden uitgebracht in betrekking tot het werk gedaan in den afgeloopen tijd, en vele wijze raadgevingen verstrekt door den Zending-Président. Ook deze vergadering was vervuld met den Geest des Heeren, terwijl broederliefde en onderlinge eenheid duidelijk kon worden waargenomen. Tegenwoordig waren 20 zendelingen.

Ons nederig tijdschriftje wordt soms ook in kringen gelezen, waarvan wij niet het minste vermoeden hebben. Zoo lazen we in de „Nieuwe Rotterdammer” van 11 Mei j.l., naar aanleiding van ons artikel in „De Ster” van 1 Mei, over de Zending in Japan, een kort berichtje waaruit bleek dat de heeren Redacteuren dier Courant acht sloegen op 't geen door ons daaromtrent was medegedeeld.

ONTSLAGEN.

17 Mei 1911. — Ouderling Daniel H. Cannon is eervol van zijne werkzaamheden als Président van de Arnhemsche Conferentie ontslagen. Op 10 December 1908 kwam hij te Rotterdam aan en is sedert dien tijd in de Rotterdamsche en Arnhemsche Conferentie werkzaam geweest. Op 28 September 1909 verkreeg hij de leiding te Dordrecht en van daar werd hij op 1 Juni 1910 geroepen om over de Arnhemsche Conferentie te presideeren.

23 Mei 1911. — Ouderling Carlton Jones is eervol van zijne werkzaamheden in deze Zending ontslagen. Op 10 Dec. 1908 arriveerde hij te Rotterdam. Hij heeft in de Amsterdamsche, Rotterdamsche, Groningsche en wederom in de Rotterdamsche en Amsterdamsche Conferentie gearbeid.

DE ZENDELING.

Een laatste handdruk nog — daar gaat de trein!
En, nagestaard door vrienden en verwanten,
Vertrek de zendeling, de scheidingspijn
Verdrukkend, die zijne boezem brandt, en

Vervuld van 't goede woord, dat hij gaat planten:
Het eeuwige Evangelie, godlijk rein,
Waartegen zich de wereld, tuk op schijn
En waarheid-hatend, fel en scherp zal kanten.

Toch hoopvol dat hij enklen vinden moog',
Bereid voor 't Licht, vertrekt hij uit het midden
Van vrouw en kroost, die allen zullen bidden —
En werken ook — voor hem die henentooft.

Klinkt straks tot „christenen”, door hem, des Herders stem,
Dan noemt men „leugenaar” en „valsche leeraar” hem.

Salt Lake City.

FRANK I. KOOYMAN.

Wien het aan vasten wil ontbreekt, ontbreekt het ook aan
den noodigen aanleg om iets groots tot stand te brengen.

A. T.

INHOUD.

Getuigenissen van het Evangelie. (Vervolg van bladz. 148)	Blz. 161	De Paarl van Groote Waarde	Blz. 172
Een dienstknecht des Heeren in zijn arbeidsveld overleden	„ 165	Sommige cijfers in betrekking tot de kerkelijke statistiek	„ 173
Portret van Lester J. Cannon	„ 167	Conferentie-Aankondiging	„ 174
Stemmen uit Utah	„ 168	Aangekomen en Benoeming	„ 175
Verplaatst	„ 168	In ons eigen Zendingsveld	„ 175
Schatten	„ 169	Ontslagen	„ 175
Dood van Timoty Metz	„ 171	De Zendeling	„ 176

Uitgegeven door de NED.-BELG. ZENDING, Crooswijkschesingel 7 B,
Rotterdam. — Verkrijgbaar in alle vertakkingen der
Zending in Nederland en België.

Abonnementsprijs per jaar: Nederland f 1.80, België fr. 4.50.
Buitenland f 2.50, Amerika \$ 1.00. — Per exemplaar 10 cent.